

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. II. Quantoperè idem in diuinis litteris, Patrumq[ue] Sanctorum scriptis
comme[n]datum sit, quamque singulari studio vsitandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

DE PRAESENTIA DEI. 7

sint occurrura. Deus siquidem ei, qui se
praesentem contuetur, & in quem om-
nem cordis sui fiduciam conijcit, au-
xiliumque implorat, opportunè suo
tempore & loco, quid facto opus sit
suggerit, lumenque & efficacitatem ad
exercenda necessaria media submini-
strat: nunquam enim Deus coelestis
suae gratiae opportuno praesidio eos
destituit, qui in suae diuinæ maiestatis
conspectu & praesentia, quemadmo-
dum conuenit, vitam traducunt.

CAPVT II.

*Quantoperè in diuinis litteris, Patrumque
sanctorum scriptis commendatum sit hoc ex-
ercitium, quamque singulare studium
in eo ponere debeat Dei seruus
sui progressus cu-
pidus.*

EX dictis facilè colligere potest
Dei seruus, sicut cura, studioque
opus est in omnibus exercitijs,
medijsque sanctis ad comparan-
das virtutes idoneis, ita longè maio-
re, ardentioreque opus esse in hoc medio
de praesentia Dei ante oculos mètis po-
nenda exercitando, eò quòd inter caetera
obtineat principatù, vt sapièter alicubi

§ EXERCIT. FRANC. ARIAE

*Contr. inord.
cordis artic.
29. & 30.*

annotavit [B. Dionys. Rickelius. In] omnia, inquit, exercitia sancta, haec praecipua tua cura sit, in eo omnes animi vires extende, ut contineretur, id est, sepe cor tuum ad Deum, rerumque diuinarum contemplationem & amorem subleues. Vis assequi animae tuae puritatem? semper habe exaltatum cor tuum ad Deum. Hec vna causa est, tam paucos peruenire ad perfectionem, quod consumendo tempus in alijs exercitijs medijsque minus vtilibus obliuiscuntur principalium. Et addit: Stride animam tuam coniungere cum Deo, eumque semper habe fixum in memoria, ad illum tua desideria, totumque affectum cordis attolle, & quamuis centies vna hora mente distraharis, non ideo deiiciaris animo, sed semper ad institutum redi. Moneant te ad frequentandum hoc exercitium dicta Sactorum & Venerabilium Patrum, qui omnes communi consensu, quasi ab vno edocti Magistro, vident licet Spiritu sancto, nos ad hoc studium exhortantur. Hucusque Dionysius Hanc autem doctrinam sancti Patres ex diuinae Scripturae fontibus hauriunt, in quibus crebro, magnaue veterum maiestate hoc exercitium com-

men-
rem-
que
cti-
quen-
subie-
Scrip-
Dau-
& con-
Facie-
sentia-
Dom-
cordi-
conue-
per ad-
telle-
assidu-
cordis-
ligit,
monis-
firare-
cumb-
de la qu-
per Sa-
Spiritu-
quien-
su tuos-
bus in-
tuos, h-
detia a

DE PRAESENT. DEI. 9

mendatur. Atque vt rectius intellige-
remus eius necessitatem, nobilitatem-
que, altiusque nostris infigeretur pe-
ctoribus, varijs formis modisque lo-
quendi, quibus tamen vna eademque
subiecta sit sententia, ad illud nos S.
Scriptura incitat & inflammat, vt cum
Dauid ita loquitur: *Querite Dominum, Psalm. 104*
& confirmamini: *querite faciem eius semper.*
Facies, inquit ibi August. est eius prae- *Aug. ibid.*
sentia. Itaque semper quaerere faciem
Domini, est versari in eius praesentia
cordisq; amorem & desideria ad eum
conuertere. Et alibi idem: *Oculi mei sem-* *Psal. 24.*
per ad Dominum. Oculi animae sunt, in-
tellectus & memoria, qui cogitantes
assidue, & recolentes Deum, affectum
cordis secum pertrahunt. Et hinc col-
ligit, Deum talem quoq; expedire à de-
monis laqueis, hoc est, vires submini-
strare quo minus temptationibus suc-
cumbat: nam mox addit: *Et ipse euellet*
de laqueo pedes meos. Atque hoc est quod
per Sapientem ab omnibus postulat
Spiritus sanctus: *In omnibus vijs tuis, in-*
quiens, cogita Dominum, & ipse diriget gres-
sus tuos. In vijs, id est, omnibus actioni-
bus internis, aequè ac externis. *Gressus*
tuos, hoc est, omnes affectiones & desi-
deria animi, omniaque exercitia cor-
po-

poris diriget in beatum suae gloriae finem, illustrando te & mouendo, ut in omnibus voluntatem tuam conformes diuinæ Nam ut illa verba exponit Dionysius supra citatus, hanc tantum mirabilem Dei directionem promeretur is, qui in omnibus operibus suis presentem Deum contempletur.

*Ben. ad frat.
de mon Dei.
Tim. 4.*

Hoc item nobilissimum exercitium teste S. Bernardo, B. Paulus commendauit suo discipulo Timotheo dicens: *Exerce te ipsum ad pietatem Nam corporalis exercitatio ad modicum utilis est pietas autem ad omnia utilis est* Hanc enim pietatem vult esse continuam Dei memoriam & assiduam animæ directionem ad intelligendam illius voluntatem, eundemque amandum & diligendum Deum.

*Bern. in apol.
ad Vilhelm.
Anselm in
Somnium.*

exercitationem corporalem, ut multi sancti affirmant, Apostolus hic vocat mortificationes & poenitentias externas quibus corpus ad conciliandum vult promerendum Deum affigitur Quamuis enim hæc quoque actiones sine profectibus & salutares, tamen si conferantur cum exercitio diuinæ presentie ante oculos sistendæ, dici potest, fructus earum esse perexiguum, ac ut certis quibusdam hominibus sint utiles, tamen non omnibus sunt, ac nonnullis

DE PRAESENT. DEL. n

etiam aliquando noxiae. Possunt esse
vtilis, si ad finem salutarem collimēt;
at si secus fiat, potius impediunt: ac id-
eō saepe consultum eas nunc modera-
ri, nunc omninò non vsurpare, vti fu-
sè declarauimus in tractatu sexto de
mortificatione. At hoc diuinum exer-
citiū, cuius hominum generi est v-
tilissimū, tum quia spirituale est & a-
nimae inhærens, tum quia in eo vera
pietas, hoc est, Dei cultus exercetur,
qui præcipuè consistit in actibus inter-
nis fidei, spei, & charitatis. Nam quid
aliud est, Deum præsentem contem-
plari, quàm cor nostrum ad illum ele-
uare, credere in ipsum, sperare, eum
concupiscere, amare, ac cum gemitu
ad eum suspirare?

Hoc, inquam, Exercitiū sanctum
vbique sacrae literæ inculcant ijs lo-
cis, quibus commendant, vt oremus
semper, & sine intermissione, vt que vi-
gilemus in orationibus. Cogitationes
siquidem & desideria, sunt voces &
verba, quibus anima loquitur; & idcir-
cò, quoties præsentem Deum contem-
plantes, cogitationes nostras & vota
attollimus ad Deum, verè dici potest
nos orare, & si per sepe id faciamus, vel
sepius, rectissime dicitur, nos orare
sem-

Eccl. 18.

Luc. 21.

1. ad Theff.

semper, & sine intermissione. Quamuis enim in diuina Scriptura nobis quoque commendata sit oratio vocalis, ac Ecclesiae quidem ministris imper mandata & praecipua: tamen in locis citatis praecipue nobis commendatur oratio mentalis, quae tantum fit corde. Oratio vocalis habet temporales horasque certas ab Ecclesia definitas quibus habeatur. Mentalis non item, sed omne tempus, & locum complectitur: semper enim, & ubique praesentem possumus habere Deum, nostraque desideria & vota in eum referre. Quod enim homo creberrimè, & quasi ordinariè facit, communi loquendi consuetudine dicitur semper facere. Et hoc sensu sancti, hominesque perfecti illi consilio vel praecipuo de orando sine intermissione satisfecerunt.

Neque hæc attentio ad Deum impedit in seruis Dei externorum operum functiones, immò magnopere promouet, vt diligenter & perfecte faciant, propter ardorem & zelum quem Deus huiusmodi hominibus in conspectu suo versantibus communicat: immò pro immensa sua misericordia nonnullis tam admiranda & eximia sua gratiae dona impertit, vt non mo-

do sine labore & difficultate, verum etiam ingenti suauitate & facilitate cor suum habeant cum Deo intimè coniunctum & vnitum.

Surius describens vitam cuiusdam *Præfixa est* religiosissimi viri Rusbruchij, cōmemoratur, eum in omnibus actionibus, *Rusb. operibus.* exercitijsq; semper mentem in Deum sublatam habuisse: & verò peculiarem hanc à Deo obtinuisse gratiam, vt quoties vellet, nulla difficultate posset mentem immergere in suauissimam diuinitatis contemplationem, Deoque serarctissimè coniungere, siue solus foret, cubiculo inclusus, siue in media sociorum turba, quibuscum conuersabatur & loquebatur. Beat. quoque Rutgerus ex ordine D. Francisci, vt est in eorum Chronicis, idem beneficium diuinit⁹ *p. 2. l. 4. c. 51* erat consecutus, vt nempe præsentem sibi fingeret diuinam maiestatem, & cum eadem in cordis penetralib. familiariter tractaret, siue in choro cantaret, siue in triclinio cibum sumeret, siue cum alijs colloqueretur. Vnde & obseruabatur ab alijs, nunc oculos pie conijcere in cœlum, nunc suspiria amoris plena ad Deum emittere.

Magno animo & alacri quisque debet se huic sancto exercitio dedere, ac

deprehendet facile, quàm Deus promptus sit ad sistendum se nobis presentem, quoties collibuerit, ut eum spectemus, alloquamur, & familiariter cum eo tractemus. Vnde & tanta offert praesidia, auxiliaque, ut quod naturæ visibus videtur arduum, imò impossibile, reddatur cuique facillimum & suauissimum. Ut aliquis aditum habeat ad Regem terrenum, cumq; eo colloquetur & tractet, admodum difficile est nec potest obtineri, nisi fauore & gratia multorum, imò multis opus est multorum annorum labore & seruitute, antequam ad familiarem cum Rege consuetudinem perueniant. Deus infinita licet praeditus maiestate & gloria, semper paratus est quacumque hora & momento nos in conspectum suum admittere, ut oculos mentis in ipsum conijcere possimus, contempleri pulchritudinem & magnitudinem, desiderare gloriam, amare bonitatem, degustare suauitatem, familiariter cum eodem conuersando, & gratiam ab eodem postulando. Neque solum paratus est Deus ad hoc, verum etiã operatur & inuitat maximis gratiæ gloriaque premijs propositis, ut ita faciamus, ut solum inuitat paucos, eosq; sanctitate

præstantes, vt fuerunt multi veteres sancti, qui totos se nocturno diuino cultui dederunt, sed omnes fideles, quotquot sincero corde Dei honorem, suamque salutem quærunt. O quam piè & sanctè suo officio funguntur, qui tantum bonum expetunt, & studiosè quærunt, qui tam honorificū exercitium non negligunt, vt Deum semper præsentem quasi gerant, & eius consuetudine iugiter fruuntur. Verendum certè est eis, qui hoc tam diuino beneficio in hac vita vt detrectant, in hora mortis oclusum iri portam, velut ingratas, & negligentibus, ad claræ præsentis Dei visionem, & contemplationem, quæ solis tunc patebit iustis & beatis.

CAPVT III.

Quemadmodum hac exercitatione animus ad internam orationem comparetur, & Deum duplici ratione nobis coram proponatur.

DE I seruum, cui propositum sit, puras orationes ritè offerre, oportet nō modo peccata fugere, superuacuas occupationes, affectionesq; & scrupulorū aculeos tollere, verū et magnopere laborare, vt cor, vanis atq;